

แจ้งเตือนผลศึกษาสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำชี

มุ่งสู่แผนหลักพัฒนาลุ่มน้ำที่ยั่งยืน

สทช.เร่งสรุปผลการศึกษาประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ลุ่มน้ำชีภายใน ม.ค. นี้ ก่อนกำหนดทิศทางแผนหลักบริหารจัดการลุ่มน้ำ แก้มท่วมแล้งซ้ำซากสามารถจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

นายธีรคมน์ อริยสุนทร ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค 3 ว่า ตามที่ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทช.) ได้นำแนวคิดของการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment หรือ SEA) มาใช้ในการศึกษาเพื่อประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ก่อนจะนำไปสู่แผนงานเพื่อบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชี โดยมีความสมดุลและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในมิติของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม พร้อมเปิดโอกาสให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาแผนงานให้เหมาะสมกับการพัฒนาในพื้นที่ของตนเอง ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นให้กับประชาชนได้อย่างยั่งยืน ซึ่งขณะนี้โครงการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) พื้นที่ลุ่มน้ำชีใช้ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี ใกล้จะแล้วเสร็จตามแผนในสิ้นเดือนมกราคมนี้ ที่นอกจากจะมีการจัดทำเป็นรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ของการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชี รายงานแผนงานตามแนวทางพัฒนาลุ่มน้ำแบบบูรณาการระดับยุทธศาสตร์ (SIDP) ในพื้นที่ลุ่มน้ำชีแล้ว สทช. ยังจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของลุ่มน้ำชี เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการน้ำ การจัดทำแผนลุ่มน้ำ การตัดสินใจ การให้ข้อมูลกับผู้ใช้น้ำและประชาชน เพื่อกำหนดแผนงานแนวทางพัฒนาในระดับลุ่มน้ำหลัก โดยพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ในการพัฒนาแบบบูรณาการ พร้อมคัดเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ซึ่งจะถูกนำไปใช้เป็นกรอบในการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาและบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการระดับโครงการต่อไปในอนาคตด้วย

สำหรับผลจากการศึกษาได้กำหนดทางเลือกการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำชี 5 แนวทาง คือ **1. ทางเลือกที่ไม่ดำเนินการ (Business as usual)** เป็นทางเลือกที่ไม่มีการดำเนินการใด ๆ ตามข้อเสนอนโยบาย แผน และแผนงานนั้น ๆ หรือไม่มีการดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปจากทิศทางเดิมที่กำหนดไว้ ซึ่งมีข้อมูลชัดเจนว่าหากไม่มีการพัฒนาใด ๆ ในอนาคตจะทำให้พื้นที่ลุ่มน้ำชีมีปัญหาด่าง ๆ รุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทั้งปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม และน้ำเสีย จากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การเพิ่มขึ้นของประชากร สภาพพื้นที่ สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง เป็นต้น **2. การพัฒนาเพื่อความจำเป็นพื้นฐานและพัฒนาพื้นที่เกษตรอย่างยั่งยืน** เป็นทางเลือกการจัดการน้ำอุปโภคบริโภคที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และการจัดหาแหล่งน้ำในพื้นที่เกษตรน้ำฝนให้เพียงพอ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ดินและฟื้นฟูป่าต้นน้ำ ลดความยากจนในพื้นที่ชนบท โดยใช้รูปแบบเกษตรพอเพียงหรือโคกหนองนาโมเดล **3. การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านทรัพยากรน้ำในระดับพื้นที่และพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องทางการเกษตร** มีการแปรรูปและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร เกษตรอินทรีย์ และมีน้ำสนับสนุนอุตสาหกรรมปัจจุบัน เป็นทางเลือกการแก้ไขปัญหาความเสี่ยงด้านภัยแล้ง น้ำท่วม น้ำเสีย โดยเฉพาะการป้องกันน้ำท่วมพื้นที่เมืองหลัก เพื่อลดช่องว่างรายได้ระหว่าง

คนชนบทและในเมือง **4 การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** มุ่งพัฒนาด้านทรัพยากรน้ำให้เต็ม ศักยภาพ มีน้ำสนับสนุนอุตสาหกรรมใหม่ และการท่องเที่ยว เป็นทางเลือกเพื่อเพิ่มรายได้ของประชาชนในกลุ่มน้ำ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่ม GRP ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ **5 การพัฒนาเกษตรเชิงธุรกิจเป็นศูนย์กลาง ของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง** เป็นทางเลือกการผันน้ำจากแม่น้ำโขงมาใช้เพื่อเพิ่มพื้นที่เกษตรชลประทาน เพื่อสนอง การขยายตัวด้านอุตสาหกรรมทุกรูปแบบ สร้างเสถียรภาพความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการเกษตรโดยเฉพาะฤดูแล้ง และเพิ่มมูลค่าน้ำในการผลิตเพื่อเพิ่ม GDP ของประเทศ

อย่างไรก็ตาม การจัดทำแผนหลักในการพัฒนาลุ่มน้ำชี ต้องนำผลการศึกษาระเบิดสิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ (SEA) มาพิจารณากรอบแนวทาง แผนงาน โครงการ สำหรับการพัฒนาลุ่มน้ำชี รวมถึงการแก้ไขปัญหา ด้านน้ำในลุ่มน้ำชี อาทิ ภัยแล้ง น้ำท่วม และน้ำเสียในพื้นที่ นำไปสู่การวางแผนพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการบูรณาการ ร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ ประชาชนมีส่วนร่วมเพื่อกำหนดเป็นแผนหลักการพัฒนาลุ่มน้ำชีที่มีความเหมาะสม และยั่งยืนต่อไป

.....